

International Peer-Reviewed Referred Journal

Ayudh

ISSN : 2321 : 2160

Impact Factor : 5.1

Vol-1

July - 2023

98th Issue

Ayudh

International Peer-Reviewed Refereed Journal

98th Issue

Volume-1

July-2023

* Editor in Chief : Mr. Rohit Parmar

* Guest Editor: Dr. Jiten Parmar, Assi. Professor, Bahauddin Govt. Arts College,
Junagadh, Gujarat, India

* Editorial Board

Dr. Dilip B. Kataliya (GES-II), Associate Editor

Assi. Professor, Government Science College, Mandvi, Kachchh, Gujarat, India

Ms. Surabhi A. Parmar (GES-II), Section Editor

Assi. Professor, D. K. V. Arts & Science College, Jamnagar, Gujarat, India

Prof. (Dr.) Chetan Trivedi

Vice Chancellor, Bhakta Kavi Narsinh Mehta University, Junagadh, Gujarat, India

Prof. Adisha Kariyawasam

Professor, Applied Modelling and Visualization, BPP University, London, UK
adishakariwasam@bpp.com

Dr. Jidapa Thavarit

Country Head ADYP University, Thailand
jidapa.thavarit@gmail.com

Dr. Arun Chainit

Dept. of Public Administration, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok
dr.chainit_run@live.com

Dr. Radhe Shyam Pradhan

Central Department of Management, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal
rspkamal@gmail.com

Dr. Nar Bahadur Bista

Department of Economics, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal

Dr. Chandrakanta K. Mathur

Assistant Professor, Department of Political Science, Shyama Prasad Mukharjee
College, Delhi University, Delhi, India

Dr. Kiran Kumar Pant

Assistant Professor & Head, Department of Commerce, Govt. P. G. College,
Champawat, Uttarakhand

1.	બારડોલી સત્યાગ્રહ વીરજીભાઈ ભેમજીભાઈ કાયરોટિયા & ડૉ. સોનલ ચૌધરી.....	1
2.	સાહિત્યમાં સંશોધન ડૉ. પિન્કુ એન. પરમાર.....	5
3.	સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલનું જૈલજીવન ડૉ. દિબેશકુમાર આર. પટેલ.....	7
4.	રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ નીતિ - ૨૦૨૦ : શાળામાં અભ્યાસક્રમ અને અધ્યાપનશાસ્ત્ર Dr. Jitendrakumar Vasantlal Patel.....	13
5.	'ડાર્ક ઝોન' ફાયદા ઓછા અને ગેરફાયદા વધુ ડૉ. પ્રદિપસિંહ એમ. ઝાલા.....	20
6.	માતૃભાષાની ડાયસ્પોરા કવિતા - મહેક ટંકારવીના સર્જન સંદર્ભે અથવા ગઝલ સંદર્ભે ડૉ. આનંદ બથિયા.....	22
7.	"પ્રેમજી પટેલના 'ચૌદલોક'માં લોકસાહિત્યના વિવિધ સ્વરૂપો" (ટોડ, ગોગાની રે'ળી, ભરેલો, શલોકો) અંકિતા મનોરભાઈ દેસાઈ.....	25
8.	આધુનિક યુગમાં મધ્યકીય ક્ષેત્રે સામાયિક શ્રેણીની જરૂરિયાત, પૃથક્કરણ તથા વલણ ની પદ્ધતિઓ ભૂમિ એન. કોઠારી.....	28
9.	'લહેરોનો નાદ' નવલકથામાં પ્રગટતો રાષ્ટ્રપ્રેમ ડૉ. નયનકુમાર નાથાભાઈ બોધરા.....	32
10.	કુસુમ કુમાર કે નાટકોં મેં સામાજિક ચેતના ફૂલવંતીબ્રહ્મ સી. મોવા.....	38
11.	લોકસાહિત્ય અને શિષ્ટ સાહિત્યની ભેદરેખા માયાબા આર. જાડેજા.....	41
12.	પ્રાથમિક કક્ષાએ વિદ્યાર્થીઓની ગુજરાતી લેખનમાં થતી ભૂલોનો અભ્યાસ રાકેશભાઈ ડી. પટેલ.....	43
13.	કોટવાળીયા આદિવાસી વિધવાઓના જીવનનો સમાજશાસ્ત્રીય અભ્યાસ (લોકડાઉનના સંદર્ભમાં) પ્રવિણાબેન બી. ચૌધરી.....	47
14.	ગ્રાહક દ્વારા કરવામાં આવતા ઓનલાઈન પેમેન્ટ અને તેની સમસ્યાઓ Payal Hiteshbhai Dabhi.....	53

15.	घनोहर श्याम जोशी के कथा साहित्य में सामाजिक समस्याएँ संजीव ए. भोये.....	64
16.	गुजराती नववक्तव्यामां परिवेशनी विभावन हिपलीबेन डे. हवे अने डो. कैमिनिकुमार अने. शास्त्री.....	71
17.	नवी राष्ट्रीय शिक्षण नीतिची मानव विकास आंकमां आवनार परिवर्तन मा. संजय डे. सावरडा.....	74
✓ 100 18.	गांधीयुगना महिला केवल्लीकार : कपिलाबहेन भांडवाला कमला. यु. वाडेण.....	79
19.	ओलपाडनो वीर थोदो - प्रमोदभाई कनेयालाल देसाई डो. नरेंद्रकुमार डे. राठोड.....	81
20.	गिरनारना 108 नाम अने दुहा संजय पी. डंगर.....	84
21.	A critical evolution of Elaine Showalter "three phases of feminism" In "Towards a feminist poetics" Sonalben Shantilal Vasava.....	91
22.	भारतमां स्वच्छता अने वारसो Dr. Girishbhai P. Vaghela.....	95
23.	सिनेमा अने समाज : ओक संप्रत्यय मीनासीबेन डाव्याभाई मडवाशा.....	99
24.	Role of Play and Play activity in Early Childhood Care and Development Prof. Dr. Gopalbhai Jashubhai Patel.....	103
25.	धार्मिक क्रियाओं में संलग्न तथा असंलग्न एकल तथा संयुक्त परिवार में रहने वाले बुजुर्गों के मानसिक अवस्था का तुलनात्मक अध्ययन डॉ. अजय कुमार चौधरी और लक्ष्मी कुमावत.....	107

ગાંધીયુગના મહિલા કેળવણીકાર : કપિલાબહેન ખાંડવાલા

જા.કમ.સા.પુ.પાઠેશ
ભીખણી, તા. સોડીનાર
જિ. સોર સોમનાથ

ગાંધીયુગ પહેલાં ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવ્યું હોય એવા પુરુષોના પરિવારમાં પણ કન્યાઓને ભણાવવી કે નહિ એ અંગે સંકાશીલ રહેતા હતા. મોટાભાગે ઉચ્ચવર્ણોમાં પણ કન્યાઓને અક્ષરજ્ઞાનથી વધુ શીખવવામાં આવતું નહોતું. જે પરિવારમાં કન્યાઓ શાળાઓ અને કોલેજમાં ભણવાનું સાહસ કરે તો એવા કુટુંબની સમાજના ચોંચાપણીઓ દ્વારા ખુબ ટીકાઓ થતી હતી. કન્યા શિક્ષણને જ્ઞાન વિકાસને બદલે સમાજની પ્રથાઓ કે રિવાજો સાથે જોડી, કન્યાઓને જ્ઞાનથી વંચિત રાખવામાં આવતી હતી. ૧૯ મી સદીમાં પાશ્ચાત્ય શિક્ષણ મેળવીને કેટલાક ભારતીય કુટુંબકોમાં સ્ત્રી શિક્ષણ પ્રત્યે જાગૃતિ આવી હતી. પરંતુ આ કુટુંબકોને બહુ સંકળતા નહીં નહિ. પરંતુ ગાંધીયુગ દરમિયાન કન્યાઓને મનુષ્ય તરીકે સર્વ પ્રકારની જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની સ્વતંત્રતા આપવી, કન્યાઓને જેટલું જ્ઞાન મેળવવું હોય તે મેળવે, કન્યાઓને જ્ઞાનથી વંચિત રાખવામાં ન આવે, એ પ્રકારની ચિંતિત નિર્માણ થયું. કન્યાઓ દેશ અને દુનિયામાં કોઈ પણ શાળા, કોલેજ, યુનિવર્સિટીમાં જઈ ભણી શકે એવી જાગૃતિ આવી. તેના પરિણામ તરફ દેશમાં ઘણી સ્ત્રીઓએ દેશ અને વિદેશમાં ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવી, સ્ત્રી શિક્ષણ અને સ્ત્રીઓના અધિકારો માટેની પ્રવૃત્તિઓમાં યોગદાન આપ્યું.

કપિલાબહેન ખાંડવાલા ગાંધીયુગના મહિલા કેળવણીકાર તરીકે પ્રસિદ્ધિ પામ્યા.

૧૯૦૭માં કપિલાબહેનનો જન્મ મુંબઈમાં થયો હતો. તેમના પિતા દુર્ગજીરામ ખાંડવાલા પ્રતિષ્ઠિત ડોક્ટર હતા. તેઓ સ્ત્રી શિક્ષણના હિમાયતી હતા. કપિલાબહેનને પોતાની માતાએ ઘરમાં જ મુજરાતી, અંગ્રેજી બોલતા-લખતા શીખવ્યું હતું. તેઓએ ટ્યુટોરિયલ હાઈસ્કૂલ દ્વારા શિક્ષણ મેળવી મેટ્રિક પરીક્ષા પાસ કર્યા. મુંબઈમાં એલફીન્સ્ટન કોલેજમાં પ્રવેશ મેળવ્યો. ૧૯૨૮માં ઇતિહાસ અને અર્થશાસ્ત્ર વિષયમાં બી.એ. ઓનર્સ થયા. ૧૯૩૦માં તેઓએ શિક્ષણની બી.ટી. પરીક્ષા પાસ કરી હતી.

૧૯૩૦માં 'લેબ્ડી બારબર સ્કોલરશીપ' મેળવી અમેરિકા ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે ગયા. ૧૯૩૧માં સોસાયોલોજી અને એજ્યુકેશનમાં એમ.એ થયા. ૧૯૩૧-૩૨માં 'એલિઝાબેથ મેમ્મલ કેલોગ્રીપ' પ્રાપ્ત કરી. 'ન્યુયોર્ક સ્કૂલ ઓફ સોસાયલ વર્ક'માં સેવાઓ આપી. તેઓ યુરોપની શિક્ષણ સંસ્થાઓ વિશે જાણવા અને તેનો અનુભવ કરવા ત્યાં ઉત્સુક હતા. પરંતુ વિવિધ દેશો અને સ્થળોની મુલાકાતો માટે આર્થિક ઉપાર્જન પણ જરૂરી હતું. આ બધું માટે તેમને અમેરિકામાં ટેલિફોન ઓપરેટર, સેક્રેટરી અને બીજી નોકરીઓ દ્વારા નાણા સંગ્રહ કર્યા. અમેરિકામાં નોકરી કરતા બાળ્યાનો દ્વારા જે રૂપિયા એકઠા કર્યા તેનો ખર્ચ યુરોપ અને બીજા દેશોના પ્રવાસ માટે કર્યો. ન્યોયોર્કમાં કાન્ટ્રી જર્મની, સ્વીટ્ઝરલેન્ડ અને ઈટાલીની શિક્ષણ સંસ્થાઓની મુલાકાતો કરી, રશિયામાં પણ ગયા હતા. યુરોપના દેશોના શિક્ષણ સંસ્થાઓ અને વ્યવસ્થામાં તેઓએ રશિયાની શિક્ષણ વ્યવસ્થાની પ્રશંસા કરી હતી. રશિયાના શિક્ષણ ભવેના અભિપ્રાયમાં તેમણે કહ્યું કે, "શિક્ષણ પ્રત્યે આવી કુનેસ, આવી તલવીનતા અને શ્રદ્ધાવાળા શિક્ષકો મારા આખા પ્રવાસ દરમિયાન કોઈપણ સ્થળે જોવામાં આવ્યા નથી. શિક્ષણના ધંધા પ્રત્યે પ્રેમ હોવાથી જ શિક્ષકોના બધા કાર્યો ત્યાં જોવામાં આવે છે. અમેરિકા કે યુરોપમાં કોઈપણ જગ્યાએ આવું જોવામાં આવ્યું નથી. શિક્ષકોના ધંધાની પવિત્રતા અને જવાબદારીનું ભાન સોવિયેટ રશિયાના શિક્ષકોને જેટલા પ્રમુખમાં હોય છે, એટલા સમર્પિતભાવે બીજા કોઈવા દેશમાં જોવામાં આવતો નથી. દરેક વ્યક્તિને પોતપોતાને અનુકૂળ ધંધો-નોકરી મળવાની તગેવાને હોય. શીક્ષક વ્યવસ્થાને માટે અપોગ્ય હોય એવા કોઈ શિક્ષક મારા જોવામાં આવ્યો નથી."

તેઓ ૧૯૩૭માં ટોકિયોમાં યોજાયેલી આંતર રાષ્ટ્રીય પરિષદમાં પ્રતિનિધિ તરીકે ગયા હતા. જાપાનના જૂદા જૂદા શિક્ષણ સંસ્થાઓની મુલાકાતો લીધી હતી. જાપાનની શિક્ષણ વ્યવસ્થાથી તેઓ કુતુહીલ થયા હતા. જાપાનના શિક્ષણ સ્વરૂપની ટીકા કરતા તેમણે નોંધ્યું કે, "જાપાનમાં શિક્ષણની પ્રગતિ બહુ ઝડપે અને એટલી ઘડી ઝાપ છે. આ તમા પ્રગતિને ઝનૂન સ્વરૂપ જોતાં ગુસ્સો આવે એમ છે. ખોટા દેશાભિમાનની છાપ બાળકોના મનમાં મૂકવામાં આવે છે. 'શિક્ષકો' માટે મરવું, એ જ શીખવવામાં આવે છે. સ્ત્રીઓ તરફથી તેમની ઈર્ષા પણ વિચિત્ર હોય છે."

અને તે માત્ર સ્ત્રી હોવાથી જ કોઈપણ જવાબદારીવાળી જગ્યા પર નિમણૂક આપતા નથી. લાયક હોય એવી સ્ત્રીઓને મુખ્ય શિક્ષિકાની જગ્યા પર કદી નિમણૂક આપતા નથી. એક જ સરખી જગ્યા પર એક સ્ત્રીને અને એક પુરુષને સમાન કાર્ય માટે સ્ત્રીને ઓછો પગાર આપે છે. કમનસીબી એ છે કે સ્ત્રીઓ સાથે આવો ભેદભાવભર્યા વર્તન કરવા છતાંય તેમને અઘટિત લાગતું નથી. તેમના વિચારોમાં પુરુષોના શ્રેષ્ઠતાની છાપ દ્રઢ થયેલી હોય છે. "

કપિલાબહેને ચીનની શિક્ષણ સંસ્થાઓની મુલાકાતો પણ લીધી હતી. ચીનના શિક્ષણનો તેમનો અનુભવ હતો. "મારો ચીનનો અનુભવ નિરાળો જ છે. કેટલીક બાબતોમાં તો અમેરીકા કે ઈંગ્લેન્ડમાં પણ જે સ્વાતંત્ર્ય અને સ્વતંત્ર નથી તે ચીની સ્ત્રીઓ ભોગવે છે. અનેક બાબતોમાં મુખ્ય અધિકારી તરીકે ચીની સ્ત્રીઓને કામ કરતી જોઈ ત્યારે મને ભારે આશ્ચર્ય થયું. ચીનનું વાતાવરણ મને એકદરે અમેરિકન જેવું લાગ્યું. એક વસ્તુ મને જ રમી ગઈ અને તે શિક્ષકને વિદ્યાર્થીઓના ચહેરા પર રમતું આનંદ - હાસ્ય."

કેટલીક મહત્વનાં મંડાવાલાની શિક્ષણ પ્રવૃત્તિઓ :

કપિલાબહેનનો શોભ શિક્ષણ સેવાનો હતો. તેથી પ્રથમ મદદનીશ શિક્ષક તરીકેનો વ્યવસાય સ્વીકાર્યો. સૌ પ્રથમ તેમણે અમેરીકન મિશનમાં છ મહીના સુધી કાર્ય કર્યું. પછીથી સેવા મંડળ નામની સંસ્થામાં જોડાયા. ૧૯૪૧માં તેમણે વિશામ હાઈસ્કૂલમાં સેવાઓ આપી. આ જ સંસ્થા સંચાલિત પ્રાથમિક શિક્ષકોની ટ્રેનિંગ કોલેજના આચાર્ય થયા. મુંબઈ મ્યુનિસિપલિટીની સેનેટમાં પણ રહ્યા હતા.

તેઓ મુંબઈ મ્યુનિસિપલિટીની કમીટીમાં પહેલા સ્ત્રી સેક્રેટરી થયા હતા. તેઓ શિક્ષણના ક્ષેત્રમાં અને અધિકારોમાં સ્ત્રીઓ પ્રત્યેના ભેદભાવોના અત્યંત વિરોધી હતા. તેઓ મુંબઈ મ્યુનિસિપલિટીની કમીટીમાં થયા ત્યારે આ સન્માનનો પ્રત્યુત્તર આપતા તેમણે કહ્યું કે, "આ માન એક સ્ત્રીને મળવા બદલ મને જરૂર નથી. મને ઘાય છે, પણ પુરુષો કરતા સ્ત્રીઓ નિમ્ન છે એ માન્યતા હજુ ભારતમાં ઘર કરી રહી છે, તેનું શું ?" તેઓ સ્ત્રીઓના હકો અને તેમના સ્વમાનના સમર્થક રહ્યા. પ્રાથમિક શિક્ષણના વ્યવસાયમાં જોડાયેલી સ્ત્રીઓના પ્રશ્નો પ્રશ્નમાં તેઓએ કહ્યું કે, "મુંબઈ મ્યુનિસિપલિટીની પ્રાથમિક શાળાઓમાં નોકરી કરતી અનેક પરિણીત સ્ત્રીઓ રિટાયર્ડ શિક્ષિકાઓના સંપર્કમાં હોવાથી, પરંતુ પુરુષો શિક્ષકો કરતા કોઈપણ રીતે સ્ત્રીઓનું કાર્ય ઓછું ગણવાનું મને ક્યારેય જોવા મળ્યું નથી." વળી જ્યારે કોઈ સ્ત્રીના વડપણ હેઠળ કોઈ પુરુષોને કાર્ય કરવાનું હોય ત્યારે પુરુષોની શું સ્થિતિ હોય છે, તેનો ચિતાર આપતા તેઓએ નોંધ્યું કે, "એક સ્ત્રીના હાથ નીચે કામ કરવામાં આવે (૧૯૪૫) પણ પુરુષોને અપમાનિત થયા જેવું જણાય છે, એ સાંભળીને આશ્ચર્ય થશે, પરંતુ એ મારો દુઃખદ અનુભવ છે."

શિક્ષણ અને બીજા કાર્યોમાં સ્ત્રીઓ કેટલી સફળ થઈ શકે એવા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે, "એ રૂબે રૂબ વિશ્વાસ છે કે સ્ત્રીઓ આ જવાબદારીઓ ઉમદા રીતે પાર પાડી શકે."

શિક્ષણશાસ્ત્રના અનેક ગ્રંથોનું વાંચન અને અમેરીકા, યુરોપ અને એશિયાના દેશોની શિક્ષણ સંસ્થાઓની મુલાકાતોના અનુભવને કારણે શિક્ષણ અંગેના તેમના વિચારો ઘણા ચિંતન પ્રેરક હતા. યુક્તોત્તર શિક્ષણ યોજના માટે રહેલી સાર્જેટ કમિટીના અહેવાલ વિશે પોતાનો મત આપતા જણાવ્યું હતું કે, "એ યોજના યોગ્ય રીતે અમલમાં આવે તો તેના લીધે ભારતની કેળવણી વિષયક પ્રગતિ ઝડપી બની શકે એમાં શંકા નથી, પરંતુ એ કામ રાષ્ટ્રીય સ્તરે ભારે જરૂર થાય તેવું વિદેશી સરકાર દ્વારા થાય કે કેમ એ શંકા છે, આમ છતાંય આ યોજના મને પ્રગતિશીલ લાગે છે." ભારતમાં કેવા પ્રકારની શિક્ષણની ઉપયોગિતા છે તે અંગે તેઓ સ્પષ્ટ હતા. તેઓ સ્ત્રી શિક્ષણના સમર્થક હતા. સ્ત્રીઓ ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવે, ઉચ્ચ હોદ્દાઓ પ્રાપ્ત કરે, પુરુષો સમાન પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરે, શિક્ષણમાં શિક્ષકો અને વિદ્યાર્થી જન્મે જ્ઞાનથી સુખી થાય, ગરીબોના બાળકોને શિક્ષણનો લાભ મળે એ માટે બાળમંદિરો અને શાળાઓની સ્થાપના અત્યંત જરૂરની. તેમણે આ વિચારોના વ્યાખ્યાનો, લેખન અને પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા પ્રસાર કર્યા.

સંદર્ભ :

૧. વા. નૃસિંહ પ્રસાદ કાલિદાસ ; દક્ષિણમૂર્તિ, નવેમ્બર, ૧૯૨૭, પૃ. ૧૩૬.

૨. ગોમતી મનુભાઈ, સ્ત્રીજીવન, વર્ષ-૭, અંક-૬, એપ્રિલ, ૧૯૪૬, પૃ. ૩૯૩, ૩૯૪.

International Peer-Reviewed Referred Journal

Ayudh

ISSN : 2321 : 2160

Impact Factor : 5.1

Vol-1

August - 2023

99th Issue

Editor
Mr. Rohit Parmar

Ayudh

International Peer-Reviewed Refereed Journal
Volume-1

99th Issue

August-2023

- Editor in Chief : Mr. Rohit Parmar
- Guest Editor: Dr. Jiten Parmar, Asst. Professor, Bahauddin Ghor. Arts College,
Junagadh, Gujarat, India

• Editorial Board

- Dr. Dilip B. Kataliya (GES-II), Associate Editor
Asst. Professor, Government Science College, Mandvi, Kachchh, Gujarat, India
- Ms. Surabhi A. Parmar (GES-II), Section Editor
Asst. Professor, D. K. V. Arts & Science College, Jamnagar, Gujarat, India
- Prof. (Dr.) Chetan Trivedi
Vice Chancellor, Bhakta Kavi Narsinh Mehta University, Junagadh, Gujarat, India
- Prof. Adisha Kariyawasam
Professor, Applied Modelling and Visualization, BPP University, London, UK
adishakariwasam@bpp.com
- Dr. Jidapa Thavarit
Country Head ADYP University, Thailand
jidapa.thavarit@gmail.com
- Dr. Arun Chainit
Dept. of Public Administration, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok
dr.chainit_run@live.com
- Dr. Radhe Shyam Pradhan
Central Department of Management, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal
rspkamal@gmail.com
- Dr. Nar Bahadur Bista
Department of Economics, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal
- Dr. Chandrakanta K. Mathur
Assistant Professor, Department of Political Science, Shyama Prasad Mukherjee
College, Delhi University, Delhi, India
- Dr. Kiran Kumar Pant
Assistant Professor & Head, Department of Commerce, Govt. P. G. College,
Champawat, Uttarakhand

1. પાટરના તીરથ: ૧૯૪૨ની 'હિન્દ છોડો' લડતની પશ્ચાદભૂ
ડૉ. નયનકુમાર નાથાભાઈ બોધરા.....
2. બાળ મજૂરો પાસેથી કામ લેવામાં ભારત વિશ્વમાં અવ્વલ
ડૉ. પ્રદિપસિંહ એમ. ઝાલા.....
3. લોકકથાના સંપાદક : પુષ્કર ચંદરવાકર
માયાબા આર. જાડેજી.....
4. કોવીડ-૧૯ની ભારતમાં વિદેશ વ્યાપાર પર પડેલી અસરોનો અભ્યાસ
Payal Hiteshbhai Dabhi.....
- 100 5. સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલન(૧૯૩૦)માં મહિલાઓની ભૂમિકા 100
કમલા. યુ. વાઢેજી.....
6. સુધ્ધા સ્વરાજ કુશળ રાજનેતા
ડૉ. નરેન્દ્રકુમાર કે. રાઠોડ.....
7. મનોહર શ્યામ જોશી કે કથા સાહિત્ય ધાર્મિક સમસ્યાएं
સતીશ એ. મોયે.....
8. સ્વતંત્રતા સંગ્રામ મેં અવિસ્મરણીય આદિવાસિયોં કા યોગદાન
ફૂલવંતીબહેન છોટુભાઈ મોયા.....
9. કંપનીના હિસાબો તૈયાર કર્યા બાદ ઓડિટરના અહેવાલ અને ઓડિટના પ્રમાણપત્રોની જરૂરિયાત
ભૂમિ એન. કોઠારી.....
10. સાબરકાંઠા - અરવલ્લી જિલ્લાના રબારી સમાજના લગ્નગીતો
અંકિતા મનોરભાઈ દેસાઈ.....
11. 'પૃથિવીવલ્લભ' નવલકથામાં પ્રણય નિરૂપણ
ડૉ. પરિમલભાઈ અણબાભાઈ રાઠોડ.....
12. A study of effectiveness of advance organizer model on teaching accountancy
in std. XI
Dr. Sanjaykumar M. Vasava.....
13. 'તપુની વાર્તા' (વાર્તાસંગ્રહ) - અજિત ઠાકોર
ડૉ. અંજનાબેન દિપકકુમાર મકવાણા.....
14. નાણાકીય વ્યવસ્થાપન અને તેમાં રહેલ કારકિર્દીની તકોનો અભ્યાસ
Ankushkumar K. Chaudhari.....

સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલન(૧૯૩૦)માં મહિલાઓની ભૂમિકા

જી.કમલા પુ. વાઢેળ

ગામ. પીપળી,

તા. કોડીનાર, જિ. ગૌર સોમનાથ

ગાંધીજીની ભારતના સ્વતંત્રતા આંદોલનોમાં સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલનનું વધુ મહત્વ હતું. આ આંદોલનનો પ્રારંભ ૧૯૩૦માં થયો હતો. આંદોલનના મુખ્ય સૂત્રધાર મહાત્મા ગાંધીજી હતા. ૨૬, જાન્યુઆરી ૧૯૩૦ના દિવસે ભારતમાં 'પોલો સ્વતંત્રતા દિવસ' ઉજવાયો. લોકોએ વિશાળ પ્રદર્શનો યોજી, પૂર્ણ સ્વતંત્રતાના સોગંદ લીધા હતા. સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલન ગાંધીજીના વિચારો પ્રેરીત હતું, પરંતુ ગાંધીજી અહિંસાનો માર્ગ અને આંદોલન પરનું નિયંત્રણ હંમેશા સાચવી રાખવા ઈચ્છતા હતા. આ કાર્ય ઘણું મુશ્કેલ હતું. આ આંદોલન અંગે ગાંધીજીએ કહ્યું હતું કે, "રચનાત્મક કાર્યક્રમની જેટલી પ્રગતિ તેટલો સવિનય કાનૂનભંગનો વધારો સંભવ છે. સંપૂર્ણ અહિંસામય વાતાવરણ અને સંપૂર્ણ સહયોગ થયેલા રચનાત્મક કાર્યક્રમ એ બે વસ્તુ હોય, તો થોડા મહિનાની અંદર સામુદાયિક સવિનય ભંગ સફળ કરવાની હું હામ ભીડું." ગાંધીજીના રચનાત્મક કાર્યક્રમનાં દાહનિષેધ અને પરદેશી કાપડનો બહિષ્કાર આ કાર્યમાં સ્ત્રીઓ ખૂબ જ ઉપયોગી ભૂમિકા અદા કરી શકે એમ હતી. વાળી સ્ત્રીઓને સમાજની જૂની વિચાર પરંપરામાંથી દેશહિત અને સ્વતંત્રતાની પ્રવૃત્તિઓમાં જોડવાનો શ્રેષ્ઠ કાળ હતો. ગાંધીજી જેવા પ્રખર કર્મનેતા એ તક ચૂકે એમ નહોતા. ગાંધીજીએ કહ્યું કે, "કેટલીક બહેનો સવિનય ભંગમાં ભાગ લેવા અત્યંત અધીરો થઈ રહી છે. એમની અધીરાઈ મને ગમે છે. જ્યારથી હું વિચાર કરતો થયો છું ત્યારથી સમજતો આવ્યો છું કે સ્ત્રીઓની ઉન્નતિ વિના હિન્દુસ્તાન કદી શુદ્ધ સ્વરાજ નહીં ભોગવી શકે. તેથી મારી દરેક પ્રવૃત્તિમાં એવી ગોઠવણી રહેલી જ હોય છે કે જેથી સ્ત્રીઓ ઈચ્છે તો પુરુષના જેટલા જ ભાગ લઈ શકે." આ આંદોલનની મુખ્ય પિઠ્ઠિ એ પાડા હતી કે આંદોલન દ્વારા રેશમના સ્ત્રીઓ પણ સંગઠિત થઈ હતી, સ્ત્રીઓનું મોટું સમર્થન પ્રાપ્ત થતાં રાષ્ટ્રીય ક્ષેત્રે આંદોલનનો ખૂબ પ્રભાવ પડ્યો હતો.

આ સંશોધન લેખમાં ભારતના જુદા જુદા પ્રાંતોમાં સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલનમાં અનેક જાણોતી અને જેમના વિશે બહુ જાણકારી નથી એવી મહિલાઓની ભૂમિકા તપાસી છે.

ગુજરાતમાં સવિનય ભંગ આંદોલનમાં મિસિસ તૈયબજી, શ્રીમતી મીંડુબહેન પિટીટ, મણિબહેન પટેલ, રોહિણીબેન દેસાઈ, ચંદુબહેન, શારદાબહેન સુમત મહેતા, સવિતાબહેન ત્રિવેદી, સુરજબેન માણેલાલ, આબધા સ્વયંસેવિકાઓની પ્રવૃત્તિ જાણીતી હતી. ગુજરાતમાં દાહનિષેધ અને પરદેશી કાપડના બહિષ્કારનું અગત્યનું કાર્ય શારદાબેન મહેતા, હિન્દુમતિબહેન દીવાન, મનોરમાબહેન ચીનુભાઈ, પાર્વતીબહેન ગિરધરલાલ, મન્નાલક્ષ્મીબહેન મનસુખરાય, વિજયાગૌરી બળવંતરાય કાનુંગા, અમીનાબહેન કુરેશી, લક્ષ્મીબાઈ બારે, મીંડુબહેન પિટીટ, અમીનાબહેન તૈયબજી, રિહાનાબહેન તૈયબજી, કંચનગોંડી મંગળદાસ, સુલાચનાબહેન ચિનુભાઈ, તનુમતિબહેન ચિનુભાઈ, સરલાદેવી અંબાલાલ, વસંતગૌરી નરસીદાસ, મનસુખાબહેન સારાભાઈ, મોતીબાઈ રણછોડલાલ, લીલાવતીબહેન હરિલાલ દેસાઈ, નિર્મલાબહેન બહુભાઈ, સંતોકબહેન ગાંધી, દુર્ગાબહેન મનારવભાઈ દેસાઈ, ગંગાબહેન રણાગ્રહદાસ ભાટિયા, સવિતાબહેન ત્રિવેદીએ કર્યું હતું.^૧

વિરમગામના સત્યાગ્રહમાં અનેક સ્ત્રીઓએ ભાગ લીધો હતો. પોલિસ સત્યાગ્રહને નિષ્ફળ કરવા સ્ત્રીઓ પર શિયાકારા હુમલાઓ કરી, અમાનુષી દમન કર્યું હતું. પોલિસ અત્યાચારોનો ભોગ બનેલી સ્ત્રીઓ જેવી કે, કાશીબહેન વ્રજલાલ, માણબહેન જેઠાલાલ, નર્મદાબહેન શંકરભાઈ, આદીબહેન પ્રહલાદજી, ચંચલબહેન ભગવાનદાસ પટેલ, કાશીબહેન દાસસુખરાય પાલ, આદીબહેન રતિલાલ પટેલ, કંકુબહેન જંજિરભાઈ પટેલ, મણિબહેન મુજાભાઈ પટેલ, મંતીબહેન રાખાભાઈ, કમળાબહેન નાનાલાલ, રૂપાળીબહેન, સરસ્વતીબહેન કેશવલાલ, ચંદનબહેન ઈશ્વરદાસ, મનલક્ષ્મીબહેન પીરજલાલ, મણિબહેન નથુભાઈ સુથાર^૨ વગેરેએ દેશની સ્વતંત્રતા પ્રત્યેની ત્યાગભાવનાનો સાચો પરિચય આપ્યો હતો. અમદાવાદમાં દાહનિષેધ કાર્યક્રમમાં શ્રીમતી ખુરશીદબહેન સક્રિય હતા. બોરસદમાં શ્રીમતી ગંગાબહેન લલ્લુભાઈ પટેલ, મણિબહેન શિવાભાઈ પટેલે સત્યાગ્રહ માટે જેલ ભોગવી હતી.^૩

૧૫, ઓગષ્ટ ૧૯૩૦ના દિવસે અમદાવાદમાં ગર્લ્સ હાઈસ્કૂલની કન્યાઓએ સરકારી સત્યામાં રાષ્ટ્રીય બજા લગાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો અને અડાગીત ગાવું હતું. ૨૦ ઓગષ્ટે સ્વયંસેવિકાઓ આર.સી. હાઈસ્કૂલમાં રાષ્ટ્રીય બજા લગાવવા ગઈ હતી. પોલિસે મહિલાઓ પર દમનનિતી અપનાવી લાઠી ચાર્જ કર્યો. શેઠ અંબાલાલાના પુત્રી શ્રીમતિ મુદુલાબહેન અને દાદાભાઈ નવરોજીની પૌત્રી ખુરશીદબહેનની પરપકડ કરવામાં આવી હતી.^૪ ગુજરાતમાં જાતિ, ધર્મ અને ઉંમરના ભેદભાવ વિના અનેક સ્ત્રીઓ દેશની આઝાદીના મુશ્કેલ કાર્યમાં સમર્પિત રહી હતી.

મુંબઈમાં સવિનય કાનૂનભંગની લડતમાં સ્ત્રીઓએ આંદોલનનું સમાલન કર્યું. પોલિસની લાઠીઓથી પાયલ થઈ, ધરપકડ બોરી જેલ ભોગવી હતી. મુંબઈના આઝાદ મેદાનમાં કન્યાઓ રાષ્ટ્રીય ધ્વજ સાથે સ્વતંત્રતાના મુત્રા પાકાવતી સ્વાર પોલિસે કૃષ્ણાકુમારી સરદેસાઈ, ગંગુબહેન ચોકશી, શ્રીમતી મનોરમાબહેન, મિસ મહેરો શરદાકે (૧૮ વર્ષ) પર ખુબ લાઠીચાક કર્યો. કૃષ્ણાકુમારી સરદેસાઈ (૧૬ વર્ષ) પર ચાર વખત લાઠીઓ લીંટી પાયલ કર્યા પોલિસે ગાળુધ્વજ ત્રાટકી દેવા કહ્યું. પરંતુ કૃષ્ણાકુમારી સરદેસાઈએ કહ્યું કે, "હું મરી જઈશ પરંતુ ધ્વજ તો છોડીશ નહીં." ૧લી ઓગષ્ટ, ૧૯૩૦માં સરદાર પટેલભાઈ પટેલ અને માલવીયાજીની પોલિસે ધરપકડ કરી હતી. આ સમયે બે ગ્રામ સ્વયંસેવિકાઓ શ્રીમતી હરનામકાંત અને અમૃતકાંતને પણ પોલિસે પકડી હતી. આ બન્ને મહિલાઓને પણ જેલની સજા કરવામાં આવી. આ સજા જાહેરમાં કરવામાં આવી હતી. "અમારો એ વાતનું દુઃખ છે કે અમારા આદરણીય નેતાઓ (સરદાર પટેલ અને માલવીયાજી)ને ત્રણ-ત્રણ માસની જેલની સજા કરી છે જ્યારે અમારી જેલ સજા માત્ર ૧૫ દિવસની છે, અમે ભારતીય મહિલાઓ આ ભેદભાવપૂર્ણ વ્યવહારને યોગ્ય ગણતી નથી. જેટલું વધુ દુઃખ સહન કરવું પડે એ સહન કરવા અમે તૈયાર છો." દેશ પ્રત્યે કના થઈ જવાની આ ત્યાગવૃત્તિ ભારતીય સ્ત્રીઓમાં હતી. આ આંદોલનના એક સ્વાતંત્ર્ય સૈનિક ડૉ. વી. પી. જાનીને એક વર્ષની સાદી કેદની સજા કરવામાં આવી હતી. તેમના ધર્મપત્ની રાજકોટમાં હતા. તેમણે પોતાના પતિના દેશપ્રેમભાવને બિરદાવતો એક પત્ર લખ્યો, "મેં તમારી ધરપકડ અને સજા વિશે જાણ્યું, ભારત માતાના સાચા સપૂતની સેવાની ઉત્તમ પ્રમાણપત્ર જેલની સજા છે, હું નવજવાન ભારતસભાનું નેતૃત્વ કરવા હમેશા તૈયાર છું, અદ્ય અને સતર્કભાવે તેનું સંચાલન કરીશ, તમે આ વિશે કશી ચિંતા કરશો નહીં, હું તમારું અનુકરણ અને તમારા કાર્યને શરૂ રાખીશ. જે રીતે આપણે બન્નેએ સાથે મળીને આપણી જાતિના દૂષણો દૂર કરવામાં સફળતા મેળવી, એમ હું બાળકોને યોગ્ય સહારે મુકી મુંબઈ આવીશ, અને તમારું કામ શરૂ કરી દઈશ, તમે અમારી ચિંતા કરશો નહીં. આ જ મારા જીવનનો સૌથી આનંદનો દિવસ છે. પરંતુ માતરમ." ગાંધીજીને સ્ત્રીઓની શક્તિમાં જે ગિજાસ હતો એ આ પત્રમાં સિદ્ધ થતો દેખાય છે. મુંબઈમાં શ્રીમતી પેરિન કસાન, શ્રીમતી લીલાવતીબહેન મુનશીને ત્રણ માસની જેલ સજા થઈ હતી. શ્રીમતી લખમજાને પિકેટીંગ પ્રવૃત્તિ માટે સજા થઈ હતી."

બંગાળમાં અનેક સ્વયંસેવિકાઓએ સત્યાગ્રહમાં નેતૃત્વ અને સમર્થન આપ્યું હતું. શ્રીમતી ઈન્દુમતિ ગાયન-કાંતે સરકારી પ્રેસ એક્ટ વિરુદ્ધ લેખો લખ્યા હતા તેથી બંગાળની પોલિસે ધરપકડ કરી ૬ માસની સાદી કેદની સજા કરી હતી. ૨૨ જૂનના દિવસે મહિલાઓએ દેશબંધુદાસના શ્રાદ્ધ દિવસ પર એક સભા યોજી હતી. આ સભાને વિખેરવા પોલિસે મહિલાઓ પર ઘોડાઓ દોડાવી અનેક સ્ત્રીઓને પાયલ કરી હતી. શ્રીમતી ઉર્મિલા દેવી, શ્રીમતી વિમલ પ્રતિભા દેવી, શ્રીમતી મોંઝિની દેવી, શ્રીમતી જયોતિર્મયી ગાંગુલીને પોલિસે પકડી, છ માસની સજા કરવામાં આવી હતી. સ્ત્રીઓના રાષ્ટ્ર પ્રત્યેના ઉન્સારને 'નવજીવન'માં બિરદાવવામાં આવ્યો હતો. "હિન્દુસ્તાનની સ્ત્રીઓ રાષ્ટ્રીય આંદોલનમાં વધારે ને વધારે ભાગ લેતી જાય છે હુમલા, અપમાનો અને ડરાવાસને બહાદુરીથી સહન કરી રહી છે. મારી સત્યાગ્રહ સંઘના પ્રમુખ ઉર્મિલાદેવીના આભાર." બંગાળમાં પિકેટીંગ પ્રવૃત્તિઓમાં જોડાયેલી મહિલાઓને ૨૨ જુલાઈ, ૧૯૩૦માં પોલિસે પકડી, શ્રીમતી જોગેશ્વરી દેવી (૮ માસની સજા), શ્રીમતી સરસ્વતી દેવી (૪ માસની સજા), શ્રીમતી દેવી (૪ માસની સજા), શ્રીમતી ભગુલી પટેલ (૪ માસની સજા), શ્રીમતી અમેલી દેવી (૬ માસની સજા) પુરોપિગન અગિયારીને લાકો મારવા માટે બે માસ વધારે સજા. શ્રીમતી ગાનિ દેવી (૪ માસની સજા), શ્રીમતી રમાદેવીને ન્યાયાધીશે કહ્યું કે તમે પિકેટીંગનું કાર્ય છોડી દો, આ જજન ઉત્તર નાપતા શ્રી રમાદેવીએ કહ્યું હતું કે, "એ નહિ થાય તમારાથી જે થાય તે કરો, પણ જ્યાં સુધી હું જીવીશ ત્યાં સુધી પિકેટીંગ નહિ છોડું." સત્યાગ્રહ પ્રવૃત્તિઓ માટે ૪, ઓગષ્ટ ૧૯૩૦માં ડૉ. પ્રભાવતીદાસ ગુપ્તા, ૧૫ ઓગષ્ટ, ૧૯૩૦માં મહિલા સત્યાગ્રહ કમિટીના પ્રમુખ શ્રીમતી ઈન્દુબાલા દેવીને ચાર માસની સખત કેદની સજા થઈ હતી. પિકેટીંગ માટે શ્રીમતી ચારુશીલાદેવીને બે મહિનાની સાદી કેદની સજા કરી હતી.

મદ્રાસ પ્રાંતમાં સવિનય કાનૂનભંગ આંદોલનમાં મહિલાઓ સક્રિય રહી હતી. સત્યાગ્રહની પ્રવૃત્તિઓ માટે ગેલોરમાં શ્રીમતી દામરાજુલક્ષ્મી, દાસારી લક્ષ્મી વાયમ્મા, દાસારી કૃષ્ણા વેનમ્મા, મુન્દામ્મી વેકટમ્માને ૨૧ જુલાઈ, ૧૯૩૦માં ૧ થી ૬ વાસ સુધીની જેલ સજા આપી હતી. કોંજીવરમમાં ૨૨ જુલાઈ, ૧૯૩૦માં મીઠાના કાયદાભંગ માટે શ્રીમતી બારાહાલુ અમ્મલને ૬ માસની સાદી કેદ થઈ હતી. કોઈમ્બૂરમાં શ્રીમતી મીનાક્ષી અમ્મલે સત્યાગ્રહમાં ભાગ લેતા ૬ માસની જેલ સજા થઈ હતી. પંજાબ પ્રાંતમાં લાંબલગુરમાં પિકેટીંગ માટે શ્રીમતી જ્ઞાનદેવી અને શ્રીમતી ધનદેવીને પકડી એક માસની જેલ સજા કરી હતી. અમૃતસરમાં જલિયાવાલા બાગમાં પોલિસે ૨૩ વ્યક્તિઓને પકડ્યા તેમાં શ્રીરામપ્રસાદ બિસ્મિલના બહેન શ્રીમતી વિદ્યાદેવીની પણ ધરપકડ કરી હતી.

સંયુક્ત પ્રાંતમાં ડિરોજાબાદમાં સ્વયંસેવિકાઓ ઠાકોરજી મદિરમાં પિકેટીંગ કરવા જતા પોલિસે પકડી હતી. મદિરના ઠાકોરજીને બાદીના વસ્ત્રો પહેરાવવા અને ભક્તોએ પણ બાદીના વસ્ત્રા પહેરી દર્શનાર્થે જવું એવો આગ્રહ આ સ્વયંસેવિકાગણનાં અને ડિરોવલીમાં શ્રીમતી વિદ્યાવતી રાઠોડને છ માસની સજા કરી હતી. મેરઠમાં શ્રીમતી ઉર્મિલાદેવી શાસ્ત્રીને છ માસની જેલ સજા આપી હતી."

International Peer-Reviewed Referred Journal

Surabhi

ISSN : 2349 : 4557

Impact Factor : 4.5

Vol-5

July - 2023

76th Issue

Surabhi

International Peer-Reviewed Refereed Journal

<http://www.ayudhpublication.com/>

Volume-5

76th Issue

July-2022

* Editor in Chief : Mr. Rohit Parmar

* Guest Editor: Dr. Jiten Parmar, Assi. Professor, Bahauddin Govt. Arts College,
Junagadh, Gujarat, India

* Editorial Board

Dr. Dilip B. Kataliya (GES-II), Associate Editor

Assi. Professor, Government Science College, Mandvi, Kachchh, Gujarat, India

Ms. Surabhi A. Parmar (GES-II), Section Editor

Assi. Professor, D. K. V. Arts & Science College, Jamnagar, Gujarat, India

Prof. (Dr.) Chetan Trivedi

Vice Chancellor, Bhakta Kavi Narsinh Mehta University, Junagadh, Gujarat, India

Prof. Adisha Kariyawasam

Professor, Applied Modelling and Visualization, BPP University, London, UK
adishakariwasam@bpp.com

Dr. Jidapa Thavarit

Country Head ADYP University, Thailand
jidapa.thavarit@gmail.com

Dr. Arun Chainit

Dept. of Public Administration, Phranakhon Rajabhat University, Bangkok
dr.chainit_run@live.com

Dr. Radhe Shyam Pradhan

Central Department of Management, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal
rspkamal@gmail.com

Dr. Nar Bahadur Bista

Department of Economics, Tribhuvan University, Kirtipur, Nepal

Dr. Chandrakanta K. Mathur

Assistant Professor, Department of Political Science, Shyama Prasad Mukharjee College
Delhi University, Delhi, India

Dr. Kiran Kumar Pant

Assistant Professor & Head, Department of Commerce, Govt. P. G. College, Champawat,
Uttarakhand

Index

1.	“अन्तर्देशी” एक समकालिक स्थायता की खोज: एक अध्ययन डॉ. गहनाज़ अकुली.....	1
2.	An Analytical Study of Financial Performance of Hindustan Unilever Limited (HUL) Dharmeshbhai Devendrabhai Gamit.....	4
3.	Nineteen Eighty-Four as a Political and Dystopian Novel Jaydip P. Patel.....	10
4.	A study of customer satisfaction of working women towards two wheelers in Saurashtra region Mr. Raam Mehta.....	13
5.	દીવ કેન્દ્રશાસિત પ્રદેશના સંદર્ભે પ્રવાસન ઉદ્યોગનો આથિર્ક અભ્યાસ Bhavesh R. Rathod.....	20
6.	સમાજના કોઢને રજૂ કરતી વાર્તા 'બાયુ' આરતીબેન એ. થોરિયા.....	26
7.	શ્રીમદ ભાગવતમાં જીવનું કર્મ-બંધન ડૉ. દિપીકા બળદેવભાઈ પટેલ.....	29
8.	A Study of Liquidity Analysis of Selected Petroleum Industry in India Divya Bhalsod.....	32
9.	બીજું વિશ્વયુદ્ધ અને ભાવનગરનો મહિલા સંરક્ષણ સંઘ ડૉ. કમલા પુ. વાઢેળ.....	36
10.	प्रसाद और धूमकेतु की कहानियाँ-सांस्कृतिक योगदान डॉ. मनोजकुमार डी. सौंदरवा.....	38
11.	માનવ સંસાધન અને શિક્ષણના પડકારો ડૉ. દિનેશકુમાર જે. મકવાણા.....	42
12.	Priorities towards innovation and cooperative blockchain practices Krishna kumari Solanki.....	48
13.	Stress Management for Small Business Bharatkumar Kalidas Nimavat.....	61
14.	નીતિશતક ગ્રંથમાં કવિ ભર્તૃહરિ એ દર્શાવેલ મૂર્ખ પદ્ધતિ જગદીશકુમાર એ. ચૌહાણ.....	63

બીજું વિશ્વયુદ્ધ અને ભાવનગરનો મહિલા સંરક્ષણ સંઘ

ડૉ. કમલા મુ. વાડેજ,

અધ્યાપક સહાયક,

ઈતિહાસ વિભાગ,

સરકારી વિનયન અને વાણિજ્ય કોલેજ,

બેરગામ, જિ. નવસારી

૧. બીજું વિશ્વયુદ્ધ અને ભાવનગર રાજ્ય :

બીજા વિશ્વયુદ્ધનો પ્રારંભ હિટલરે કર્યો હતો. પહેલી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૩૯માં તેણે પોલેન્ડના ડાનજિગ બંદર પર આક્રમણ કર્યું. આ આક્રમણને લીધે સમગ્ર વિશ્વમાં પ્રસારી ગયું. પ્રથમ ઈંગ્લેન્ડે જર્મન વિરુદ્ધ યુદ્ધની જાહેરાત કરી. આ જાહેરાત કરનારા ચેમ્બરલિન હતા. અને વિજયનો યથા ચર્ચિત્વને મળ્યો હતો. ભારત એ બ્રિટનના આધિપત્યમાં હતું. તેથી આ યુદ્ધ વિજયમાં ભારતની પણ ભૂમિકા રહી હતી.

ભારતના જુદાં જુદાં દેશી રજવાડાઓએ આ યુદ્ધમાં યશી મદદ કરી હતી. ભાવનગરના મહારાજાશ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજીએ રાજ્યના તમામ સાધનો બ્રિટીશ સરકારની સેવામાં અર્પણ કર્યા હતા. ભાવનગરના શાસક અને રાજાએ યુદ્ધકાળમાં સાત લાખ રૂપિયા આપ્યા હતા. ડીકેન્સ બોન્ડમાં દસ લાખ અને સરકારી લોનમાં એક કરોડ રૂપિયા આપ્યા હતા. નવ લાખના બેકેટ ટ્રેજર અને ચાર મહા બાજીસ બ્રિટીશ નૌકા લશ્કરમાં આપ્યા હતા. ભાવનગરના બંદરો પર સૈનિકો (ગોકીદારો)ની ગોઠવણી કરી હતી. બંદર અને રેલ્વેના વર્કશોપમાં મોટર કટરો અને મીનરીના ભાગો બનાવવામાં આવ્યા હતા. સ્ટેટ લાન્સર્સ, ઈન્ફેન્ટ્રી અને તાલીમી સીગ્નલરો હિંદી લશ્કરમાં જોડાયા હતા. મધ્યપૂર્વના દેશોમાં આ સૈનિકોએ ભાગ લીધો હતો. ભાવનગર રાજ્યના આ સેવાકાર્ય માટે હિંદી લશ્કરના સર નેનાપતિએ ભાવનગરને એક તોપ ભેટ આપી હતી. આ પ્રસંગે મહારાજાશ્રી કૃષ્ણકુમારસિંહજીએ કહ્યું હતું કે "જિનેડિયર સ્મિથ આપ જે તોપ ભેટ આપવા અહિંયા આવ્યા છો, તેનો હું સ્વીકાર કરું છું અને આપ હીઝ મેન્ડેલવન્સી કમાન્ડર ઈન ચીફને, પોતે મોકલેલી એ ઉચિત ભેટની મારી અને મારી પ્રજાની આભારયુક્ત કદર વ્યક્ત કરશે તો હું ઉપકાર માનીશ." ભાવનગરના પ્રજાજનો પણ બ્રિટીશ સરકારનો વિજય થાય અને યુદ્ધનો અંત આવે તેની પ્રાર્થના કરતા હતા. તા.૨૬-૪-૧૯૪૦ માં જશોનાથ મહાદેવના દેવાલયમાં એક સામુદાયિક પ્રાર્થના સભામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે દિવાનશ્રીને પણ નિમંત્રણ આપવામાં આવ્યું હતું. આ જાહેર વિશ્વિતિમાં એક ભાષણ હતું કે ".....હાલમાં યુરોપમાં સળગેલા મહાન દાવાનળરૂપી ચાલતા યુદ્ધમાં આપણા બ્રિટીશ કોમન વેલ્થને સુરક્ષિત રાખવા અને આ મહાન આકતરૂપી કુખદાયક લડાઈનો જલ્દી અંત આવે તે માટે પરમકૃપાળુ દિવાનશ્રીની પ્રાર્થના કરવા આપણા નેક માનદાર મલિક આઝમ શહેનશાહે આજનો દિવસ મુકરર કરેલો છે, લડાઈ માં રહી મનુષ્યોનો વધ થતો અટકે અને સર્વનું રક્ષણ થાય તે મુજબ દરેક ધર્મના લોકોએ પોતાના ધર્મસ્થાનોમાં ધર્મ-માની પ્રાર્થના કરવી જોઈએ."

આ યુદ્ધની પટનાઓ ભારતના પ્રદેશોમાં અસર કરે એ પહેલા પગલાં વિચારવા જરૂરી હતા. જે રીતે યુદ્ધમાં ભારતની પ્રવૃત્તિઓની અગત્યતા હોય છે, એટલી જ મહત્વની પ્રવૃત્તિ ધાપલોની સારવાર કરવાની હોય છે. યુદ્ધના વખતે આકસ્મિક સંજોગો માટેની નેપારી જરૂરી છે. આ સંજોગોમાં મહિલાઓમાં રહેલી સેવા અને દયાની વૃત્તિને સ્થાપના રાખી, સારવારના કૌત્રમાં સ્ત્રીઓની ભૂમિકા અગત્યની પુરવાર થઈ શકે છે. આ ઉદ્દેશથી પ્રેરિત ભાવનગર દિવાનશ્રીએ ભાવનગરની મહિલાઓને આ કાર્ય માટેની પ્રેરણા આપી હતી. તેના પરિણામ સ્વરૂપે ભાવનગરમાં મહિલા સંરક્ષણની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી.

ભાવનગરમાં મહિલા સંરક્ષણ સંઘની સ્થાપના અને પ્રવૃત્તિઓ :

પહેલી મે, ૧૯૪૨માં ભાવનગરમાં મહિલા સંરક્ષણ સંઘની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. સેવા માટે કિલ્લુક બંદરને સંગઠન કરવામાં આવ્યું. કાર્યની સરળતા માટે ચૂંટણી દ્વારા હોદ્દાઓ નક્કી કરવામાં આવ્યા. સંરક્ષણ

પ્રવૃત્તિને ત્રણ વિભાગમાં વહેંચવામાં આવી. ૧. અકસ્માત સમયે તાત્કાલિક ઉપાયો અને સારવાર ૨. હવાઈ હુમલા સામે સાવચેતીના પગલા ૩. શારીરિક બચાવ, વિભાગોના કાર્યોને સુનિશ્ચિત કરવા માટે. ૧. શ્રીમતિ વસુમતિબહેન દેસાઈ (પ્રમુખ) ૨. શ્રીમતિ નર્મદાબહેન રાવળ (ઉપપ્રમુખ અને કોષાધ્યક્ષ), ૩. શ્રીમતિ પુષ્પાબહેન મહેતા (મંત્રી), ૪. શ્રીમતે શાન્તિલાબહેન ત્રિવેદી (મંત્રી), ૫. શ્રીમતિ સાગરિકાબહેન મહેતા (મંત્રી), ૬. ડૉ. કેની બહેન રાંદેડીયા (કો-ઓર્ડિનેટર) ની ચૂંટણી કરવામાં આવી હતી.

મહિલા સંરક્ષણ સંઘના જુદા જુદા વિભાગો દ્વારા ઉપાયોની પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવી હતી.

૨.૧ ફર્સ્ટ એઈડ અને નર્સિંગ વિભાગ : આ વિભાગનું કાર્ય શ્રીમતિ સાગરિકાબહેન મહેતા અને શ્રીમતિ નર્મદાબહેન રાવળે સંભાળ્યું હતું. તેમણે શહેરમાંથી ૫૦ બહેનોને નર્સિંગની તાલીમ માટે સર તખ્તસિંહજી હોસ્પિટલમાં મોકલ્યા હતા. તેમાંથી ૩૫ બહેનોને પસંદ કરવામાં આવ્યા. આ બહેનોને એનેસ્ટોમી, ફીજીઓલોજી, મટારિયા મેડીકલ, સર્જીકલ નર્સિંગ, મેડીકલ નર્સિંગ, પ્રેક્ટીકલ નર્સિંગ, હાઈજીન અને બેક્ટેરિયા, સ્ત્રીઓને લખતા બાળ રોગો વગેરેનો જ્ઞાન અને તાલીમ ત્રણ મહિનામાં આપવામાં આવી. બહેનોને આ તાલીમ ડૉ. દેવશંકર, ડૉ. મહેન્દ્રકુમાર, ડૉ. અંબાશંકર, ડૉ. સુખદેવ, ડૉ. છગનલાલ અને હોસ્પિટલના સી.એમ.ઓ. દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા.

શરૂઆતમાં આ બહેનો અને તેમના પરિવારને નર્સ તરીકેની તાલીમનો શોભ રહ્યો પરંતુ સંસ્થાની બહેનોએ આ સેવાના કાર્યની સાચી સમજ આપી શોભ દૂર કર્યો હતો. બહેનોને હોસ્પિટલ સુધી આવવા-જવાના ભાડાની વ્યવસ્થા કરી, જે બહેનો વાઢકાપ અને લોલીથી ગભરાતી હતી તેઓને શબ્દો પોસ્ટ મોર્ટમ બતાવી, મરીરના અંગો વિશેની માહિતી ડૉક્ટરોએ આપી તેનો ડર દૂર કર્યો હતો. આ તાલીમનો મુખ્ય લિટ્લ ભાવનગરમાં પુદ્ગ સમયે તાત્કાલિક સારવારમાં આ જ્ઞાન ઉપયોગી થાય એ હતો.

૨.૨ હવાઈ હુમલા સામે સાવચેતીના પગલા : આ વિભાગમાં શ્રીમતિ નલિનીબહેન ભટ્ટ, શ્રીમતિ બાળાબહેન ભટ્ટ, શ્રીમતિ કોટિબહેન ત્રિવેદી, શ્રીમતિ કાન્તાબહેન પટેલની અને શ્રીમતિ પુષ્પાબહેન મહેતા સક્રિય રહ્યા હતા. તેઓએ મુંબઈમાં હવાઈ હુમલા સામે સાવચેતીના પગલાઓ અંગે તાલીમ લીધી હતી. ભાવનગરમાં આ અંગેના વર્ગો-ભાષણો યોજવામાં આવ્યા હતા. મહિલા મંડળ(વિક્ટર) દ્વારા ૮ ભાષણો થયા ૨૦ બહેનોએ ભાગ લીધો. કૃષ્ણનગર (પ્રભાવ અંગણો)-૫ ભાષણો ૧૦ બહેનો, માજીરાજ સ્કુલ-૧૮ ભાષણો ૧૫૦ જેટલી વિદ્યાર્થીઓ અને શિક્ષકોએ ભાગ લીધો હતો. આ તાલીમમાં ૨૫૦ જેટલી બહેનો જોડાઈ હતી.

આ મહિલા સંરક્ષણ સંઘની પ્રવૃત્તિઓને લીધે સ્ત્રીઓમાં પુદ્ગ પ્રત્યેની જાગૃતિ આવી, ભાવનગરમાં નર્સિંગ કાર્ય પ્રત્યે સ્ત્રીઓમાં જે શોભ હતો તે દૂર થયો. ઘણી સ્ત્રીઓ પ્રસુતિગૃહો અને બીજા દવાખાનાઓમાં જવા લાગી. વર્તમાન સમયમાં જે સ્ત્રી સશક્તિકરણ થઈ રહ્યું છે, તેમાં પાયાની પ્રવૃત્તિ જેવું કાર્ય ભાવનગરના મહિલા સંરક્ષણ સંઘ દ્વારા થયું હતું. વર્તમાન યુગમાં પુદ્ગનો કાળ સમાપ્ત થયો છે, પરંતુ કુદરતી પ્રકોપ અને દુર્ઘટનાઓમાં સ્ત્રીઓની સેવા પણ અગત્યની હોય છે. મહિલાઓના સંગઠનોને સેવાભોધ મળે એવું કાર્ય ભાવનગર સંરક્ષણ સંઘ દ્વારા થયું હતું.